

ת"פ 2212/08 - מ.י. פרקליטות מחוז המרכז נגד אהרון דרור, אליהו עקיבא, אברהם בוזגלו

בית משפט השלום בראשון לציון

09 אפריל 2014

ת"פ 2212-08 מ.י. פרקליטות מחוז המרכז נ' דרור ואח'

בפני כב' השופטת עירית וינברג-נוטוביץ
המאשימה
נגד
הנאשמים
מ.י. פרקליטות מחוז המרכז
1. אהרון דרור
2. אליהו עקיבא
3. אברהם בוזגלו

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יעל תרם

ב"כ הנאשם 2 עו"ד אבנר אשד

הנאשם 2 בעצמו

גזר דין

ביחס לנאשם 2

1. הנאשם 2 הורשע בביצוע עבירות של הטרדת עד (בהזדמנות אחת) ושיבוש מהלכי משפט (בשלוש הזדמנויות).
2. כתב האישום המקורי הוגש כנגד שלושה נאשמים, הנאשם 1 - אשר כיהן כראש מועצת גן יבנה במועדים הרלבנטיים לביצוע העבירות שיוחסו לו, הנאשם 2 (להלן: "הנאשם"), שבכתב האישום המקורי ובהמשך בכתב האישום המתוקן יוחסו לו עבירות של בידוי ראיות, שיבוש מהלכי משפט (מספר מקרים), מרמה והפרת אמונים, הטרדת עד (מספר מקרים) והפרת הוראה חוקית, והנאשם 3 שיוחסה לו עבירה של הדחה בחקירה.
3. העבירות נושא כתב האישום המקורי נעברו, על פי הנטען, בשנת 2004 כשלנאשם 1 יוחסו עבירות גניבה, בידוי ראיות והפרת אמונים, מהן הוא זוכה בהכרעת הדין מיום 3.10.13. לנאשם 3 יוחסו כיום

עמוד 1

6.9.05 הדיח עד לחזור מעדותו במשטרה ובעניינו התקבלה טענת "הגנה מן הצדק" וכתב האישום כנגדו בוטל.

4. ובאשר לנאשם, שהינו עובד ציבור, ששימש כפקח במועצת גן יבנה, מלכתחילה יוחסו לו עבירות רבות ובהן מעורבות ברישום דו"חות פיקטיביים כנגד המקומון, מסירת הודעה לתובע מטעם המועצה בכזב כי הדו"חות שנרשמו, שולמו ע"י מערכת העיתון וכתוצאה מכך נמחקו האישומים כנגד המקומון. כמו כן יוחסו לו עבירות רבות של הטרדת עד ושיבוש מהלכי חקירה.

5. לאחר מסע ארוך בנבכי הראיות זוכה הנאשם ממרבית האישומים שיוחסו לו ומהחמורים שבהם והורשע בכך שבארוע במשרד הקב"ט מיום 15.10.07, הנאשם אמר למצרי (עד תביעה מרכזי) "מלשן" או "מלשינון" ובכך עבר עבירה של הטרדת עד. כמו כן הורשע בכך שביום 21.12.07 התקשר לאהרון כהן ואמר לו: "אני מקווה שהדברים שאנחנו אמרנו אותם זה בצחוק, אני מקווה שאתה מבין את זה". כמו כן ביום 12.7.09 במהלך שיחה עם אהרון כהן שהינו עד תביעה אמר לו הנאשם כי הוא אמור להעיד נגדו בבית המשפט ושיזכור שכל מה שנאמר היה בצחוק, וכן ביום 24.7.09 נפגש הנאשם עם אהרון כהן במסגרת העבודה, והנאשם אמר לו שהוא שמע שהוא מוזמן לחקירה ושיזכור שכל מה שדיברו על מצרי ומזרחי היה בצחוק.

לפיכך הורשע בשלוש עבירות של שיבוש מהלכי חקירה.

ביטול הרשעה

6. לאחר הרשעת הנאשם הועלתה ע"י ב"כ הנאשם בקשה להפנותו לקבלת תסקיר שירות מבחן שיבחן, בין היתר, את ביטול הרשעתו.

ב"כ המאשימה התנגדה לכך בטענה שהמקרה אינו מתאים לביטול הרשעה, מדובר בריבוי עבירות ולא במעידה חד פעמית, תנאי לאי הרשעה היא הודיה ונטילת אחריות, שאינו מתקיים במקרה זה, מה גם שהותרת ההרשעה על כנה אינה אמורה לפגוע בנאשם מבחינה תעסוקתית.

7. על מנת שלא לחסום דרכו של הנאשם לשכנע בבקשתו לביטול הרשעתו, נעתרתי לבקשה, הנאשם הופנה לקבלת תסקיר וממנו עולה כי הנאשם כבן 50, אב לבת ובן, מתגורר בגדרה, עובד כפקח במועצת גן יבנה, נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות מלא בסיירת גולני ואף נפצע במלחמת שלום הגליל, מוכר כנכה צה"ל.

בהתייחסותו לעבירות בהן הורשע, התקשה לקחת אחריות על המיוחס לו, מסר כי לא ידע שמדובר בעד תביעה וכי דבריו נאמרו במטרה להתבדח ולא מתוך תוקפנות. כמו כן התקשה לראות בעייתיות בהתנהלותו ולהביע אמפטיה כלפי המתלונן.

הנאשם ביטא תחושות בושה, תשישות ותסכול מההליך המשפטי המתנהל נגדו זמן רב. לדבריו, בעקבות כך חלה

התדרדרות ביחסיו עם אשתו. בתסקיר צוין כי יתכן שהעובדה שההליך המשפטי התנהל זמן רב והעבירות בוצעו לפני שנים רבות, הביאה לטשטוש העבירה.

בסופו של התסקיר הומלץ להטיל על הנאשם של"צ כענישה חינוכית וקונקרטי, לצד מאסר על תנאי. בפני שירות המבחן הנאשם הביע חשש כי הרשעתו עלולה לפגוע בעבודתו ולהביא לפיטוריו, אך לא הציג מסמכים התומכים בכך. להערכת שירות המבחן, ביטול ההרשעה יסייע לטשטוש העבירות וחומרתן ולכן לא ניתנה המלצה לכך.

8. ב"כ המאשימה טענה כי במקרה זה אין מקום לבטל את ההרשעה הן בשל האמור בתסקיר שירות מבחן, הן מאחר ומדובר בריבוי עבירות, הן מהטעם שלא הוכחה פגיעה תעסוקתית קונקרטי, ההרשעה אינה גוררת באופן אוטומטי, פיטורין.

ב"כ הנאשם טען כי סביר להניח שאם ההרשעה תוותר על כנה, הנאשם יפטר הן בשל לחצים, שיש להניח שיפעילו דורשי רעתו שהיו מעורבים בארועים נושא כתב האישום. כמו כן, הנאשם בהיותו פקח, מייצג את המועצה בבית המשפט ובכל הזדמנות יזכירו לו שהוא שיבש הליכי משפט והטריד עד.

9. המבחנים והעקרונות לאי הרשעה נקבעו בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל ולא אמנה את כולם. יצוין כי נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהוצגו, אינן "נסיבות חריגות ויוצאות דופן ביותר" כמתחייב על פי הפסיקה, על מנת להצדיק אי הרשעה. הנאשם התקשה לקחת אחריות ולראות את הפסול שבמעשיו - 4 עבירות בהן הורשע. לטעמי, גם לא מתקיים בעניינו של הנאשם אותו "פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי". כמו כן לא הוכחה פגיעה תעסוקתית עתידית, כפי שנקבע בהלכת כתב.

אמנם, לאחר הטיעונים לעונש הגיש ב"כ הנאשם מכתב מטעם המועצה המקומית גן יבנה (שלא הוצג לשירות המבחן) ממנו עולה כי ככל שהרשעתו של העובד תוותר על כנה, מוסמכת המועצה לפטור מעבודתו לאלתר ואף בלא הודעה מוקדמת ובמקרה זה, תשקול המועצה האם לעשות שימוש בסמכותה, אך אין במכתב הנ"ל אינדיקציה לכך שהותרת הרשעתו על כנה תגרום במישרין לפיטוריו.

בנסיבות אלה לא ניתן לבטל את הרשעתו של הנאשם בארבע העבירות בהן הורשע.

הטיעונים לעונש

10. ב"כ המאשימה טענה כי יש לזקוף לזכות הנאשם את העובדה שהוא זוכה ממרבית האישומים שיוחסו לו וכי הוא נעדר עבר פלילי. עם זאת, יש לתת משקל לכך שהוא הורשע בארבע עבירות של שיבוש מהלכי משפט והטרדת עד, שיש בהן התרסה כנגד ההליך המשפטי, פגיעה באושיות החוק והמשפט. המדובר בעבירות שיש בהן פגיעה משמעותית בערך המוגן שהינו מניעת הכשלת ההליך השיפוטי באמצעות הטרדת עדים על מנת לגרום להם שלא לשתף פעולה עם גורמי החוק כאשר תכלית האיסור הינה להקנות בטחון לעדים שמטרתו להביא לחקר האמת ומיצוי הדין. הנאשם פגע בערך המוגן באמצעות מסרים שהעביר שמטרתם אי שיתוף פעולה של אותם עדים בחקירה ובהליך המשפטי. כמו כן

הנאשם ניהל הוכחות עד תום.

באשר למתחם העונש ההולם נטען כי הענישה בעבירות מסוג זה נעה בין מאסר על תנאי במעשים מאד קלים ועד שנה וחצי מאסר.

בע"פ 6367/12 נתנאל בנימין נ' מדינת ישראל המערער נדון ל- 8 חודשי מאסר בשל איום על מתלונן, מיד לאחר ארוע, שלא יעז להתלונן שזהו מקרה פחות חמור מבחינת מהות האיום משלנו. שם בית המשפט נתן משקל לנסיבותיו האישיות של המערער, לוקה בנפשו, לשיהוי ולחלוף הזמן.

האיזון הנכון במקרה זה, בהתחשב בחלוף הזמן, בעברו הנקי של הנאשם והנסיבות לחומרה מצדיק להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה ממשית לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

11. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם חווה את הנזק הגדול מכל המעורבים בפרשה, בשל ההליך הממושך, דבר שגרם להידרדרות ביחסיו עם אשתו, עמה הוא מצוי כיום בהליכי גירושין (צורפו מסמכים). הנאשם הינו היחיד שהורשע בהליכים אלה, נשא את ההליך הפלילי על גבו, חווה מעצרים, חקירות, פרסומים בעיתונות ואלה השפיעו עליו, פגעו בו והרסו את חייו. עצם הגשת כתב האישום נגדו, קטע את תוכניותיו להגר לקנדה בשל קבלת אשתו לעבודה שם.

12. הנאשם נשא דברים, ביקש את ביטול ההרשעה, ציין כי את העונש כבר קיבל, והוסיף "זה לא שהתנהגתי בצורה פלילית... האנשים שלמטה הייתי איתם ביומיום והם כתשו אותי. הורשעתי עקב כך שדיברתי איתם..".

הנאשם הוסיף כי ההרשעה לא תביא תועלת למדינה, הוא איבד אישה, עבודה, פנסיה והוסיף "אני מחוסל כבר ואבקש לא לגמור אותי".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

13. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם התחשבתי בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירות.

14. הערך החברתי המוגן ביסוד עבירות הטרדת עד ושיבוש מהלכי חקירה הינו מניעת הכשלת הליכי חקירה ופגיעה בטוהר ההליך המשפטי. מעשיו של הנאשם נועדו לפגוע בהליכי החקירה בעניינו ולאפשר לו לחמוק מעונש על מעשיו ובכך הם פוגעים בערך המוגן.

15. במסגרת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות יש לציין את העובדה שהעבירה של הטרדת עד כוונה כנגד מצרי, עובד מועצה שחבר למזרחי ויחד הם התלוננו במשטרה על כי קיבלו הוראה מראש המועצה

עמוד 4

(נאשם 1) להעלים מקומונים מהישוב, והם עשו כן. על פי עדותו של מצרי הנאשם הטריד אותו מספר רב של פעמים ובכל פעם קרא לעברו "מלשן" או "מלשינון". במרבית המקרים בהם יוחסה לנאשם אמירה כאמור, לא נתתי אמון בעדותו של מצרי אלא במקרה אחד שהתרחש במשרד הקב"ט, בו היו נוכחים עובדים נוספים, גבי אורן, משה מזרחי, ורם לאור, כולם העידו על ההטרדה (סעיפים 75-81 להכרעת הדין).

עבירת הטרדת עד, שנעברה על ידי הנאשם, אינה ברף העליון של החומרה. ההטרדה עניינה עלבון שהנאשם השמיע כלפי מצרי.

באשר לעבירות השיבוש בהן הורשע, בשלוש הזדמנויות הנאשם "הזכיר" לאהרון כהן שהדברים שאמר לו על מצרי ומזרחי, הם בצחוק, זאת בתקופה שעדים רבים בישוב זומנו לחקירות במשטרה, המתלוננים העיקריים מצרי ומזרחי באו ויצאו מחדרי החקירה באורח כמעט יומיומי, רבים היו מעורבים ובחשו בקלחת. עבירות השיבוש אינן ברף העליון של החומרה אך יש בהצטברותן כדי להגביר את חומרתן (סעיפים 88-92 להכרעת הדין).

16. הפסיקה הנוהגת בעבירה של הטרדת עד, מטבע הדברים הינה מבתי משפט השלום.

בת.פ. 1888/09 (שלום ראשל"צ) מדינת ישראל נ' גבאי (23.5.10), במהלך ניהול הליך משפטי המייחס לו עבירת איומים כלפי אשתו, התקשר הנאשם לאשתו ואמר לה "תחשבי על מה שאת עושה, תראי מה עשית לי". נגזרו עליו 4 חודשי מאסר על תנאי חתימה על התחייבות.

בת.פ. 28440-10-12 (שלום ראשל"צ) מדינת ישראל נ' מצארוה (12.12.12) נגד אחיו של הנאשם הוגש כתב אישום בגין גניבת רכב לאחר ששכפל במרמה את מפתחות הרכב. הנאשם פנה לעדת תביעה וניסה לשכנעה שהוא זה שהזמין את שכפול המפתחות ולא אחיו ובהמשך אמר לה "אני סומך עליך". הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הטרדת עד ונגזרו עליו מאסר בן 3 חודשים ויום, מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ₪.

לאחר בחינת הפסיקה נראה כי מתחם העונש ההולם בעבירת הטרדת עד בנסיבות ביצוע העבירה הינו עד ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

17. באשר לעבירה של שיבוש מהלכי משפט, המדובר בעבירה הדומה במהותה לעבירה של הטרדת עד מבחינת הערך החברתי המוגן והפגיעה בו ומדיניות הפסיקה. בחינת הפסיקה ביחס לעבירה זו מלמדת כי במרבית המקרים, עבירה זו נתלוותה לעבירות חמורות אחרות והוותה חלק בלתי נפרד מהעבירה העיקרית באותם מקרים. לאור האמור ובשים לב למהות השיבוש שנעשה במקרה זה, שאינו ברף חומרה גבוה, נראה כי מתחם העונש ההולם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט הינו עד 6 חודשים מאסר בפועל.

18. בנסיבותיו של תיק זה ניתן להתייחס לשלוש העבירות כמסכת אחת בשל העובדה שהנאשם אמר דברים דומים, בכל אחת משלושת הזדמנויות לאותו עד, אהרון כהן. גם הטרדת העד מצרי מהווה חלק

מהמסכת בכללותה, בתקופה בה התנהלו חקירות קדחתניות והדבר היה ידוע לכל.

19. מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם מוסיף חומרה למעשים, אשר כל אחד מהם, בפני עצמו אינו חמור, לכשעצמו.

גזירת עונשו של הנאשם

20. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות הבאתי במנין השיקולים את עברו הנקי של הנאשם, את הפגיעה במעמדו כתוצאה מהרשעתו ומעבר מכך, כתוצאה מהיותו המורשע היחיד בפרשה. עוד הבאתי במנין השיקולים את העובדה שההוכחות לא נוהלו לשווא והנאשם זוכה ממרבית האישומים שיוחסו לו ומהחמורים שבהם, אם כי אין להתעלם מכך שהנאשם לא לקח אחריות על העבירות הבודדות בהן הורשע.

21. באשר לחלוף הזמן והתמשכות ההליך, אכן מדובר בהליך ארוך בו נטלו חלק שלושה נאשמים שהיו מיוצגים על ידי שלושה סנגורים. פרשת התביעה והיקף הראיות היו רבים ומורכבים. לכל אחד מהצדדים להליך המשפטי היתה "תרומה" להתמשכות ההליכים ולא ניתן להשליך האחריות לכך על צד זה או אחר. מבחינת הנאשם, ברי כי היה בכך לגרום לו עינוי דין ויש ליתן לכך משקל לענין העונש.

22. לא נעלם מעיני שהנאשם חש פגוע וחבול ומנקודת מבטו, משלם מחיר אישי כבד, בין השאר, בשל גירושיו מאשתו, שאף אם אינם תוצאה ישירה של ההליך המשפטי, בודאי קיומו לא תרם.

כמו כן, לא נעלם מעיני שמזרחי ומצרי (עדי התביעה המרכזיים) הורשעו בעבירות גניבה ובידוי ראיות ונדונו לעונש מאסר על תנאי.

23. הבאתי במנין השיקולים גם את שירותו הצבאי של הנאשם ותרומתו למדינה, העובדה כי הוא נכה צה"ל, איש משפחה המנהל אורח חיים נורמטיבי.

24. במכלול השיקולים כפי שפורטו אני גוזרת על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירות לפי סעיפים 244 ו-249 במשך שנתיים מהיום.

לסיום אביע תקווה כי המועצה המקומית תמנע מפיטוריו של הנאשם ותסייע לו להמשיך להשתלב בשורותיה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ד, 09/04/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 6

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

עירית וינברג-נוטוביץ, שופטת